

Nära 500 motorcyklar var med på årets motorcykelkortege genom Falun, i ett ca en kilometer långt tåg. Det är frihetskänslan som är det viktiga! säger motorcykelentusiasterna själva. Foto: ULF PALM.

Sveriges äldsta motorcykelklubb jubilerade *Rekordmånga i Stöten*

FALUN Det blev ett rekordstort antal motorcyklar, nära 500 stycken, som mötte upp när motorcyklarna 20-års jubilerade med sin kortege till Falu gruva, ner i Stora stöten.

Det fanns farhågor för att det skulle vara sista gången corteget går ner i Stora stöten. Men troligen genomförs den även nästa år.

Det är i alla fall det preliminära besked "The Twin Club", motorcykelklubben i Falun som arrangerar corteget fått från Stora Kopparberget. Själva firar också klubben 35 år, som Sveriges äldsta motorcykelklubb.

Med vinden i ansiktet, sittande bak på bönpallen på en Suzuki 1100, fick jag chansen att delta i årets höjdpunkt vid Kopparträffen i Falun. Min förare hette Jukka Kareketo.

Tillsammans med de andra motorcyklarna (488 stycken för att vara exakt), åker vi upp till Ingarvsvägen där det är samling inför corteget genom stan.

Det är varmt och skönt i luften. Det räcker med att ha på sig en tröja extra.

Men det känns lite pirrigt. Och inte blir det bättre när min förare på vägen till starten plötsligt låter motorcykeln accelerera, och jag känner kraften i motorn när den drar iväg.

Nervöst kollar jag på hastighetsmätaren. Lite snabbare än vad som är lagligt, men inte så färligt. Men det kändes så mycket mer.

Väl framme bland det andra vekar de uppåtvikta ögonfransarna tillbaka på sin plats, och jag tar av hjälmen för att lufta mig.

— Har du sett vad många motorcyklar, säger Jukka stolt.

— Man ser inte slutet av tåget!

— Vi är nog de enda motorcyklar i landet som har ett så historiskt mål att åka till som Stora stöten. Många reser långt för att vara med!

Långväga deltagare

Klockan är 16.00 på lördagsftermiddagen. Deltagare från hela Sverige och Skandinavien, och även från Tyskland, England och Italien, sätter sig upp på motorcyklarna. Och motorerna går igång, brummande ikapp med varandra, och så startar corteget.

Ledaren närmast framför oss håller ett jämnt, lågt tempo. På motorcykeln i täten sitter också klubbens egen gula flagga, tillsammans med svenska flaggan.

Det är en tradition. För de flesta som kommer hit (mestadels från Sverige och Dalarna) har varit med förr. Det finns till och med de som varit med i alla 20 år corteget gått genom stan.

Och jag kan förstå dem. Det är en härlig känsla, att se alla motorcyklar komma efter täten. Framför oss och bakom oss är det den här dagen bilarna som får väja för motorcyklarna, ett tåg som är minst en kilometer långt.

Vägen runt och genom stan, fram till Falu gruva, är asfalterad. Men väl framme vid gruvan blir det dammigt.

Vi har hunnit byta plats från täten till mitten, från mitten till platsen längst bak.

— Det gäller att hålla ihop i leden. Ju längre bak man kör ju rycigare blir det, säger Jukka när vi river iväg efter motorcykeln framför.

— Syftet med corteget är dels att visa upp motorcyklarna, men också att skapa större förståelse bland andra för vad motorcyklar är, säger Jukka.

För hela familjen

För Jukka Kareketo är motorcykeln inte bara hans egen angelägenhet. Den är också en familjeangelägenhet. Den används som transportmedel till jobbet, och som det "friaste fortskaffningsmedel av alla" på semestern.

— Jag har varit runt i hela Europa med motorcykeln. Det är en fördel att kunna gå förbi alla köer när man ska ombord på färjan till Köpenhamn, och den är en frihetskänsla att åka motorcykel.

Hittills har han klarat sig från olyckor. Med lite tur och mycket sunt förnuft i trafiken, menar han själv.

— Ibland kan det vara alltför frestande för främst ungdomar att snabbt accelerera med sin motorcykel. Det går ju så lätt! Men det är svårare att bromsa rätt, och det måste man kunna.

På kanten vid Stora stöten stannar en del motorcyklar och väntar.

— Alla klarar inte den branta vägen ner, förklarar Jukka.

— Det är som att åka i alperna.

Luften blir tätare när vi klättrar ner mot målet, in i hjärtat av den gamla gruvan. Här står redan de flesta (ca 410 motorcyklar) och lyssnar till årets tal av Hans Leandersson från The Twin Club, och en av Storas egna guider.

Här finns också hedersmedlemmen i klubben, Erik Fornstedt, som har hunnit komma en bit över 80 år (född 1907). Här finns också veteranen Lennart Snell, som varit varje år i 20 år på corteget.

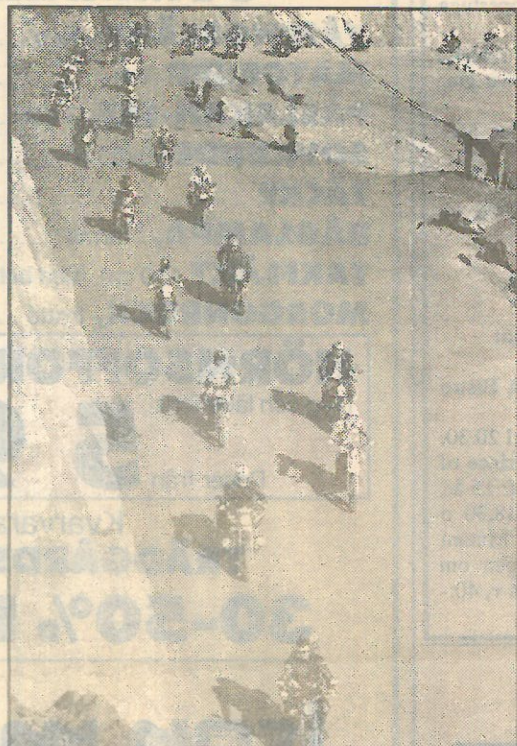
Vid första träffen var de ca 360 motorcyklar.

— Innan dess var vi de enda som inte hade någon cruising. Så lovade någon att det skulle bli av, och att vi skulle ner i gruvan. Ett förhastat löfte som blev verklighet.

— Vi ville ju vara bäst!

Kopparträffen avslutades traditionsenligt med prat, lekar och dans sent in på nattkröken. Nära 650 personer deltog i festligheterna på kvällen.

På vägen till jobbet morgonen därpå möter jag dem igen, sömnigt åkande i stora gäng hemåt.

Vägen ner och sen upp igen ur Stora stöten var både brant och dammig. Men den vägen är också tradition med en imponerande utsikt över antalet motorcyklar och den gamla gruvan.

Många har gjort motorcykeln till sin livsstil. På bild syns klubbens hedersmedlem Erik Fornstedt, veteranen Lennart Snell och Rolf Skoghund som också varit med i de flesta cruisingtågen.

CATARINA
LILLIEHÖÖK

